

Hovik, Lise og Nagel, Lisa: Deltakerstrategier i scenekunst for barn: Overfladisk interaksjon eller dyp deltakelse?

Lise Hovik, Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning
lise@dramaturgi.no

Lisa Nagel, Norsk barnebokinstitutt

Interaktivitet og barns deltakelse blir stadig oftere brukt som kvalitetsstempel på teaterforestillinger for barn. Interaksjon kan imidlertid ikke vurderes som en kvalitet i seg selv, men må sees i relasjon til konteksten og til det kunstneriske uttrykket som helhet (Bishop, 2012; Nielsen 2011).

En særlig utfordring i dette feltet er dobbeltdiskursen som preger debatten. Det som står på spill er kunstens autonomi (for kunstnerne) og kunsten å kommunisere med barn (for pedagogene). Når disse perspektivene møtes i én og samme uttrykksform, bør diskursen romme både dramapedagogiske og kunstneriske perspektiver, særlig med tanke på samtidskunstens undersøkelser av sosiale relasjoner og demokrati. Kvalitet i denne scenekunstformen henger nøye sammen med kjennskap til dette forholdet.

For å tilby en mer nyansert tenkning omkring barns interaksjonsformer i møte med scenekunst, har vi utviklet en modell som strekker seg fra stille absorbert betraktning i den ene enden av skalaen, til full kroppslig deltakelse i den andre enden. Modellen åpner for en drøfting av forholdet mellom *overfladisk interaksjon* og *dyp deltakelse*. Det avgjørende er likevel ikke hvorvidt barnet sitter stille og ser på eller om det deltar kroppslig, men kunstnerens dramaturgiske kompetanse og hensikter i møtet med barnepublikummet. Refleksjon over maktforhold og etiske perspektiver, i tillegg til et mer nyansert begrepsapparat, må til for å utvikle både teorifeltet og kunstnerisk praksis (Guss, 2012; Hovik & Nagel, 2014).

Gjennom å vise til eksempler hentet fra vårt kunstneriske forskningsprosjekt *SceSam interaktive dramaturgier i scenekunst for barn* (<http://scesam.no>), ønsker vi å vise en mulig sammenheng mellom valg av dramaturgisk form og aktørens ulike kompetanser. SceSam-prosjektet baserer seg på kunstnerisk forskningsmetodologi (Borgdorff, 2012), og samarbeider med fire ulike kunstnergrupper om å undersøke ulike interaktive tilnærminger til barnepublikummet, både i den skapende og den utøvende prosessen.

Presentasjonsspråk: Norsk

Litteratur

- Bishop, C. (2012). *Artificial hells: participatory art and the politics of spectatorship*. London: Verso.
- Borgdorff, H. (2012) *The conflict of the Faculties*. Perspectives on Artistic Research and Academia. Leiden University Press
- Guss, F. G. (2013). Barns performative lekedialog. I Winger, N. (red.), *Ytringer; Om likeverd demokrati og relasjonsbygging i barnehagen*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Hovik, L., Nagel, L. (2014) Interaktivitet i scenekunst for barn: Tyranni eller magi? KUNSTLØFTET. Utgave 3. Tema: Lek og deltakelse.
- Rosendal Nielsen, T. (2011). *Interaktive dramaturgier i et systemteoretisk perspektiv*. (Ph.d.), Akademiet for Æstetikfaglig Forskeruddannelse, Aarhus universitet.